श्वेतेऽश्वे पुरस्तात्तिष्ठति श्वेताभावेऽश्वेतेऽश्वाभावेऽनडुहि ॥२०॥ कुंग्राण्याज्ये न्यज्येष्टकाः प्रोक्षति। अग्निभ्यः प्रक्रियमाणेभ्योऽनुवाचयति ॥२१॥ अंणेभ्योऽनुब्रूहीति।

त्रिरुक्तायामश्वपूर्वां चितिꣳ कृत्वा पुच्छाद्दक्षिणां निदधाति ॥२२॥ त्रिंयां प्रथमायामृचि अश्वंत्वाग्निपुच्छाद्दक्षिणां निंति। तीर्थेनाश्वमारोहयत्युत्तरपक्षमपरेण ॥२३॥ अस्वशब्दाभिहितत्वात्प्रदेशस्य[1] तीर्थशब्दोपादानम् अन्यत्राप्यनेनैवारोहणं यथा स्यादिति। सं° किं तत्तीर्थमित्याकाङ्क्षायामाह उत्तंरेण उत्तरपक्षस्य पश्चाद्वशिष्टेन आत्मनोत्तरश्रोण्युत्तरपक्षसंध्यन्तरालेन। पुरस्तात्पश्चाद्वेके ॥२४॥ अश्वमारोहयन्ति · स चायं विकल्पोऽश्वविषय एव। सं° एके शाखिनः पुरस्तादात्मनः पूर्वभागेनैव प्रत्यङ्मुखमश्वमुपर्यग्नेरारोहयन्ति · अथवा पश्चादग्नेः पुच्छभागेनैव प्राङ्मुखमश्वम्। अनुयज्ञुःकृष्टं परिणयत्युत्तरतः प्रथमम् ॥२५॥ सं° तमश्वं मन्त्रकृष्टमनुलक्षीकृत्य पंति अग्निं परितः सर्वतोऽश्वं नयन्ति · प्रथमं दक्षिणतः प्राप्तावाह उत्तंमम्। प्रत्यञ्चमागतं चितिमवघ्राप्य परिणीयोत्सृजन्ति पशुवत् ॥२६॥ अश्वम् · उत्तरपूर्वां दिशम् (१६. ३. १५)।

उत्तरवेदिप्रोक्षणाद्या सम्भारनिवपनात्कृत्वोत्तरवेदिमपरेण तिष्ठन्यजमानो मयि गृह्णामीति (१३. १) जपति ॥२७॥ आरुह्याग्निंगृह्णीतऽइति श्रुतेः (७. ३. २. १७)।

सत्यसाम गायति ॥२८॥ ॥ तृतीया कण्डिका ॥३॥ ॥

पुष्करपर्णमुपदधाति स्तम्बे पूर्ववत् ॥१॥ प्रकृतत्वात्तदेव · पूर्ववदिति (१६. २. २३-२४) च मन्त्रो लभ्यते विमार्जनं च। सं° उखासम्भरणवत्। तस्मिन्रुक्मधःपिण्डं ब्रह्म जज्ञानमिति (१३. ३) ॥२॥ उपदधाति। सं° रुक्मश्च यः कण्ठे प्राग्धृतः (१६. ५. १) स एव नाशादावन्यं सम्पाद्योपधेयः। उत्तानं प्राञ्चꣳ हिरण्यपुरुषं तस्मिन्हिरण्यगर्भ इति (१३. ४) ॥३॥ तस्मिन्रुक्मे उपदधाति।

पुरुषे चित्रे साम गायति ॥४॥ सप्तमीनिर्देशादालब्धे पुरुषे चित्रलिङ्गे मन्त्रे। सं° पुरुषे इत्यालम्भसप्तमीयम् पुरुषमालभ्य चित्रे चित्रलिङ्गके कया नश्चित्र इत्यस्याम् (२७. ३१)। पूर्वेणापरीत्योऽतः ॥५॥ (७. ४. १. २४)। सं° अयं हिरण्यपुरुषः पूंत्यः अपरिगम्यः एतस्य पुरस्तात्प्रदेशे दक्षिणतः सकाशादुत्तरतो न गन्तव्यम्।

---

१) ? श्वशब्दा° K. pr. m. अस्वशब्दा° sec. m.